

تحلیل نقطه سر به سری تولید نفت شیل آمریکا و چشم انداز تولید نفت آمریکا در سال ۲۰۲۶

فناوری حفاری سه‌بعدی و کاهش هزینه‌های تولید

ردیابی رخدادهای هم‌پیوند

- قیمت‌های سر به سری در حوضه‌های مختلف نفت شیل متفاوت است و تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله هزینه‌های متغیر مانند هزینه‌های اجاره و فرآورش و حمل و نقل، هزینه‌های ثابت، مالیات بر ارزش افزوده، هزینه‌های حفاری و تکمیل و بهره‌وری چاه قرار دارند.
- بر اساس گزارش ماه سپتامبر سال ۲۰۲۵ فدرال رزرو دالاس، متوسط هزینه سر به سری برای چاه‌های موجود ۲۶ تا ۴۵ دلار در هر بشکه است. این رقم برای چاه‌های جدید ۶۱ تا ۷۰ دلار در هر بشکه برآورد شده است.

جدول ۱: برآورد هزینه سر به سری تولید نفت شیل آمریکا، دلار در هر بشکه

چاه‌های جدید		چاه‌های موجود		
برآورد سپتامبر ۲۰۲۵	برآورد می ۲۰۲۵	برآورد سپتامبر ۲۰۲۵	برآورد می ۲۰۲۵	
۶۱	۵۸	۳۵	۲۹	پرمین میدلند
۶۲	۶۱	۳۳	۲۹	پرمین دلاور
۷۰	۶۶	۴۵	۴۰	سایر نقاط پرمین
۶۲	۵۶	۲۶	۳۱	ایگل فورد
۶۳	۶۱	۴۱	۳۳	سایر مناطق شیل

منبع: فدرال رزرو دالاس می و سپتامبر ۲۰۲۵

- این دامنه قیمتی نشان می‌دهد که صنعت شیل آمریکا در سال ۲۰۲۵ با حاشیه سود کم فعالیت می‌کند، زیرا قیمت WTI اغلب در محدوده ۵۸ تا ۶۵ دلار در نوسان بوده است.
- در ماه‌های گذشته به رغم روند کاهشی قیمت نفت، تولید نفت آمریکا از روند روبه‌رشد برخوردار بوده است. سوال اینجاست که **سهم نوآوری‌های فناوری در تولید نفت شیل و اقدامات کاهش ترامپ در کاهش هزینه‌های تولید شیل چه میزان بوده است؟**

تحلیل و ارزیابی

- اقدامات دولت ترامپ در کاهش مقررات زیست محیطی و تسهیل فرآیند صدور مجوزها، به طور مستقیم تأثیر نسبتاً محدودی بر کاهش نقطه سر به سری گذاشت. این نشان می‌دهد که در مقایسه با جهش‌های بهره‌وری ناشی از فناوری، تأثیر مستقیم سیاست‌های تنظیم‌گری بر هزینه‌های عملیاتی کمتر بوده است.
- مهم‌ترین تأثیر دولت ترامپ بر اقتصاد شیل، از طریق بازنگری در قانون کاهش مالیات‌ها و مشاغل مصوب در سال ۲۰۱۷، محقق شد. این قانون مزایای مالی گسترده‌ای را برای شرکت‌های نفتی فراهم کرد. از اینرو، **عرضه نفت خام و میعانات گازی ایالات متحده، علیرغم نوسان قیمت نفت خام** وست تگزاس اینترمدیت در حدود ۶۰ دلار در هر بشکه در ماه‌های گذشته، (پایین‌تر از میانگین قیمت سر به سری برای میانگین چاه‌های تازه حفر شده در بسیاری از حوزه‌های شیل)، **انعطاف‌پذیری فوق‌العاده‌ای در حفظ سطح تولید نشان داده است.**
- **انعطاف‌پذیری و افزایش تولید نفت آمریکا ناشی از افزایش قابل توجه بهره‌وری تولید چاه‌ها بویژه در شیوه‌های جدید حفاری سه‌بعدی است که با موفقیت کاهش تعداد دکل‌های فعال را جبران کرده است.** حوزه پرمین در این روند پیشرو است و بیشترین کاهش فعالیت حفاری ایالات متحده در سال جاری را به خود اختصاص داده است، به طوری که تعداد دکل‌های فعال در حوزه پرمین در حال حاضر به تنها ۲۵۰ دستگاه کاهش یافته است که در مقایسه با ابتدای سال ۵۰ دستگاه کمتر است.

- یکی دیگر از معیارهای کلیدی بهره‌وری، افزایش تعداد چاه‌های حفر شده به ازای هر دکل است. همزمان، نرخ تولید اولیه از چاه‌های جدید نیز در حال افزایش است. این بهبود دوگانه در راندمان حفاری و بهره‌وری چاه، تولید کلی ایالات متحده را در یک روند صعودی آشکار نگه می‌دارد.
- ارتباط سنتی بین فعالیت دکل‌های حفاری و تولید در سالهای اخیر تضعیف شده است، به طوری که از دسامبر ۲۰۲۲ تا اکتبر ۲۰۲۵، تعداد دکل‌های حفاری نفتی ۳۳ درصد کاهش یافته. اما تولید از ۱۲.۲ میلیون بشکه در روز در دسامبر ۲۰۲۲ به ۱۳.۸ میلیون بشکه در روز در اکتبر ۲۰۲۵ افزایش یافته است.
- علاوه بر اینها، لایحه «One Big Beautiful Bill Act»، که بزرگ‌ترین قانون مالیاتی و بودجه‌ای دوره دوم ترامپ است، مشوق‌های گسترده‌ای برای صنعت نفت و گاز فراهم کرده است. بر این اساس شرکت‌های نفتی می‌توانند از اجاره زمینهای فدرال که توسط این لایحه ارائه شده است، بهره‌مند شوند. ضمن اینکه اعتبار مجوزهای حفاری را از سه سال به چهار سال افزایش داده است.
- علیرغم پیش‌بینی احتمال تداوم روند کاهشی قیمت نفت در سال آینده تا ۶۰ دلار، پیش‌بینی می‌شود که تولید نفت خام آمریکا در سال ۲۰۲۶ در سطوح ۱۳.۵ تا ۱۳.۸ در نوسان خواهد باشد که نشان‌دهنده اثرگذاری عامل فناوری در حفظ تولید نفت آمریکا در این بازه قیمتی می‌باشد. تکیه اصلی تولیدکنندگان بر تکمیل چاههای حفر شده و تکمیل نشده (DUC) است.
- اما اگر میانگین قیمت نفت خام وست تگزاس اینترمدیت تا پایان سال آینده به طور مداوم حدود ۵۰ دلار در هر بشکه باقی بماند، تولید آمریکا تا دسامبر ۲۰۲۶ کاهش یافته و به حدود ۱۳ میلیون بشکه در روز خواهد رسید.

اظهار نظر کارشناسی از منظر منافع انرژی ج.ا.ایران

- تأثیر فناوری بر بهره‌وری و کنترل هزینه در تولید نفت شیل در تکامل تکنیک‌های حفاری و تکمیل، در افزایش بهره‌وری چاه‌های نفت شیل، حتی با وجود مواجهه صنعت با قیمت‌های پایین‌تر نفت نمایان است که خود را در انعطاف‌پذیری تولید آمریکا در ماه‌های گذشته نشان داده است.
- در شرایط فعلی، شرکتهای تولیدکننده نفت‌شیل، برای سازگاری با شرایط متغیر بازار و حفظ سودآوری، حتی علیرغم مواجهه صنعت با افزایش هزینه‌ها و روند کاهشی قیمت، به نوآوریهای فناورانه در بازه قیمتی ۶۰ دلار متکی بوده اما در بازه قیمتی ۵۰ دلار با مشکل روبرو خواهند بود.
- اگر روند قیمت نزولی باشد (در حدود ۵۰ دلار در بشکه) و تعداد دکل‌های فعال کاهش بیشتر داشته باشند، بالتبع فعالیت حفاری نیز کاهش یافته و روند نزولی تعداد چاه‌های حفر شده اما تکمیل نشده شدت خواهد گرفت. با توجه به اینکه روند تولید نفت شیل وابسته به تعداد چاههای DUC با عمر تولید کم و کشش قیمتی بالا هستند، کاهش تولید نفت شیل آمریکا ناگزیر خواهد بود.
- کاهش تنش‌های ژئوپلیتیکی روسیه و اوکراین با میانجیگری ترامپ و انتظار روسیه در کاهش تحریم‌ها پس از توافق احتمالی، فشار قیمتی بر تولیدکنندگان شیل - در صورت عدم وجود بحران ژئوپلیتیکی جدید نظیر ونزوئلا - را بیشتر خواهد کرد.
- به نظر می‌رسد، هرچه به انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا در سال ۲۰۲۶ نزدیک می‌شویم، انگیزه حمایت دولت ترامپ از قیمت‌های پایین‌تر جهانی نفت با هدف کاهش قیمت بنزین در داخل آمریکا به ۲ دلار در هر گالن برای کسب حمایت اجتماعی بیشتر می‌شود که برای شرکتهای تولید نفت شیل آمریکا می‌تواند در کوتاه‌مدت آسیب‌زا باشد.